

Sygn. akt VI GC 2657/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska	
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk	

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2020 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 237 złotych (dwieście trzydzieści siedem złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 191,97 złotych (sto dziewięćdziesiąt jeden złotych dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2657/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 września 2018 roku powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 1 055,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 06 marca 2018 roku uszkodzeniu uległ pojazd marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...). Poszkodowany zlecił naprawę uszkodzonego pojazdu, a na czas naprawy wynajął pojazd zastępczy. Za usługę najmu tego pojazdu przez okres 9 dni została wystawiona faktura o numerze (...) na kwotę 1 179 złotych netto, tj. 1 450,17 złotych brutto (według stawki w kwocie 131 złotych netto za dobę najmu), a następnie poszkodowany zawarł umowę przelewu powyższej wierzytelności z poprzednikiem prawnym powoda – (...)spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.. Na podstawie umowy z dnia 03 kwietnia 2018 roku (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przeniósł wierzytelność odszkodowawczą na powoda.

Ubezpieczyciel sprawcy szkody wypłacił tytułem odszkodowania za najem pojazdu zastępczego kwotę 395 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 października 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 6464/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że powód w żaden sposób nie wykazał, ażeby konieczny i uzasadniony okres naprawy uszkodzonego pojazdu wynosił 9 dni, zwłaszcza, że pojazd po szkodzie pojazd był jezdny, a zatem naprawę należało zorganizować tak, aby objęła ona jedynie technologiczny czas naprawy, który wynosił 3 dni oraz 2 dni organizacyjne związane z przyjęciem i odbiorem pojazdu.

Pozwany zakwestionował również wysokość zastosowanej przez powoda stawki za najem pojazdu zastępczego wskazując, iż oferował poszkodowanemu wynajęcie takiego pojazdu, jednakże poszkodowany nie skorzystał z tej propozycji i wynajął pojazd po wyższej stawce, czym naruszył obowiązek minimalizacji szkody. Pozwany jednocześnie wskazał, że nie kwestionuje rynkowości stawki przyjętej przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06 marca 2018 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do B. W., a użytkowany także przez jej męża – A. W..

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił właściciel pojazdu ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S..

niesporne, a nadto: zeznania świadka B. W. – protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2019 roku – k. 116-118 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:23-00:08:49), zeznania świadka A. W. – protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2019 roku – k. 116-118 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:08:49-00:22:39)

W dniu 06 marca 2018 roku mąż poszkodowanej A. W. działając z jej upoważnienia zawiadomił ubezpieczyciela sprawcy szkody o zaistniałym zdarzeniu.

W tym samym dniu (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. potwierdzając zgłoszenie szkody przesłał na adres mailowy (...) propozycję zorganizowania poszkodowanej bezgotówkowego wynajmu pojazdu zastępczego wskazując dane telefoniczne i mailowe do kontaktu oraz informując o możliwości zweryfikowania kosztów najmu pojazdu zastępczego w razie wynajęcia takiego pojazdu we własnym zakresie do stawki stosowanej przez wypożyczalnie współpracujące z ubezpieczycielem, tj. w przypadku pojazdu marki V. model (...) do kwoty 79 złotych brutto za dobę.

A. W. w obrocie elektronicznym posługiwał się adresem (...)

niesporne, a nadto: zeznania świadka B. W. – protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2019 roku – k. 116-118 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:23-00:08:49), zeznania świadka A. W. – protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2019 roku – k. 116-118 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:08:49-00:22:39), wydruk wiadomości mailowej z dnia 06 marca 2018 roku wraz z załącznikiem – k. 114-115 akt oraz w aktach szkody – k. 70 akt

W dniu 08 marca 2018 roku B. W. wynajęła od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. pojazd zastępczy marki S. model F. o numerze rejestracyjnym (...). Na podstawie zaakceptowanego przez poszkodowaną cennika strony ustaliły cenę za najem tego pojazdu w kwocie 131 złotych netto za dobę, przy najmie trwającym od 7 do 14 dni.

W tym samym dniu B. W. zawarła z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 16 marca 2017 roku.

umowa najmu pojazdu zastępczego – k. 29 akt, ogólne warunki najmu pojazdu – k. 30 akt, cennik – k. 32 akt, umowa cesji wierzytelności – k. 31 akt, protokół zdawczo – odbiorczy – k. 34 akt, oświadczenie najemcy – k. 36 akt, zeznania świadka B. W. – protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2019 roku – k. 116-118 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:00:23-00:08:49), zeznania świadka A. W. – protokół rozprawy z dnia 24 kwietnia 2019 roku – k. 116-118 akt (zapis obrazu i dźwięku 00:08:49-00:22:39), protokół zdawczo – odbiorczy – k. 34-35 akt

W dniu 16 marca 2018 roku (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wystawił na rzecz B. W. fakturę o numerze (...) na kwotę 1 450,17 złotych brutto tytułem najmu pojazdu zastępczego przez okres 9 dni po stawce w kwocie 131 złotych netto.

faktura – k. 33 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w S. wypłacił (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w kwocie 395 złotych uwzględniając 5 dni najmu pojazdu zastępczego po stawce w kwocie 79 złotych brutto za dobę.

decyzja – w aktach szkody – k.70 akt, potwierdzenie przelewu – k. 44 akt

W dniu 03 kwietnia 2018 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarł z (...) spółką akcyjną z siedzibą w G. umowę sprzedaży wierzytelności m. in. w kwocie 1 450,17 złotych wynikającej z faktury o numerze (...).

umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem – k. 7-9 akt, aneks numer (...) do umowy sprzedaży wierzytelności – k. 10-11 akt

Celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki V. model(...)o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 06 marca 2018 roku wynosił 8 dni kalendarzowych.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 123-131 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron, w zakresie w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Sąd uwzględnił także zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, jak również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wartości i mocy dowodowej.

Odnosnie cenników załączonych przez powoda, Sąd odmówił dania im wiary. Sąd zważył, że pochodzą one od wybranych przez powoda podmiotów oferujących najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż powód przedstawił jedynie te cenniki, które stanowiły poparcie jego twierdzeń. Nie mogą one zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność wysokości stawek za najem pojazdów zastępczych stosowanych przez inne podmioty w okresie likwidacji przedmiotowej szkody, przy czym wskazać należy, że w niniejszej sprawie rynkowy charakter stawki za najem pojazdu zastępczego przyjętej przez powoda nie był przez pozwanego kwestionowany.

Sąd oparł się także – uznając je za wiarygodne – na zeznaniach świadka B. W. w zakresie, w jakim potwierdziła ona, iż jej mąż – A. W. posiadał jej upoważnienie do załatwiania spraw związanych ze szkodą i jej likwidacją, w tym do jej zgłoszenia. Świadek nie posiadała przy tym szczegółowej wiedzy na temat samego zgłoszenia szkody, czy też informacji otrzymanych od ubezpieczyciela, w tym dotyczących propozycji zorganizowania przez niego najmu pojazdu zastępczego i wysokości akceptowanych stawek w razie wynajęcia takiego pojazdu we własnym zakresie.

Odnosząc się natomiast do zeznań świadka A. W., to Sąd oparł się na nich w zakresie, w jakim świadek potwierdził dokonanie zgłoszenia szkody. Sąd miał przy tym na uwadze, że świadek nie pamiętał, by wówczas informowano go o stawkach związanych z wynajmem pojazdu zastępczego, zaś pozwany dowodu na tę okoliczność (w postaci nagrania rozmowy telefonicznej) nie przedłożył.

Sąd zważył również, że z zeznań świadka wynikało, że posługuje się on adresem mailowym (...), aczkolwiek świadek nie był w stanie potwierdzić otrzymania wiadomości mailowej z dnia 06 marca 2018 roku. Sąd miał przy tym na uwadze, że potwierdzenie zgłoszenia szkody wraz z załącznikiem dotyczącym zasad najmu pojazdu zastępczego ubezpieczyciel skierował na adres mailowy (...) (pisownia dużymi literami), jednakże nie budzi wątpliwości Sądu, w świetle powszechnego posługiwania się adresem mailowym i doświadczenia życiowego Sądu (co więcej, ustalenie tej okoliczności nie wymagało też żadnych wiadomości specjalnych), że okoliczność ta pozostawała bez znaczenia dla możliwości otrzymania przedmiotowej wiadomości. Jednocześnie wskazać należało, że w tej wiadomości mailowej wskazano dokumenty, których uzupełnienie było niezbędne do prowadzenia dalszego postępowania likwidacyjnego, skoro więc było ono prowadzone, uznać należało, że żądane dokumenty zostały przedłożone, co pozwala na przyjęcie, że działający w imieniu poszkodowanej A. W. powyższą wiadomość mailową otrzymał.

Powyższe zaś przesądza o tym, że poszkodowana została skutecznie poinformowana przez ubezpieczyciela o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem i akceptowanych stawkach najmu w przypadku jego zorganizowania we własnym zakresie, a nie podejmując jakichkolwiek prób ustalenia z ubezpieczycielem warunków najmu pojazdu zastępczego naruszyła ciążący na niej obowiązek minimalizacji szkody, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia. Jednocześnie bez znaczenia dla oceny zachowania się zgodnie z tym obowiązkiem pozostaje przeświadczenie świadka A. W., że pojazd zastępczy był udostępniony poszkodowanej nie przez poprzednika prawnego powoda, lecz przez dokonującego naprawy, tym bardziej, że poszkodowana B. W. na żadnym etapie nie uchyliła się od zawartej z poprzednikiem prawnym powoda umowy najmu pojazdu zastępczego z uwagi na błąd co do strony umowy.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie miała opinia biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej oraz ruchu drogowego P. C., który ustalił, że w niniejszej sprawie celowy i ekonomicznie uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 06 marca 2018 roku wynosił 8 dni kalendarzowych.

W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, nadto jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była ona również kwestionowana w jakimkolwiek zakresie przez którąkolwiek ze stron, Sąd również nie znalazł żadnych podstaw do zdżawuowania jej wartości i mocy dowodowej, toteż oparł się na niej dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie dzielając w całości przyjęte przez biegłego sądowego założenia i wnioski.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 1 055,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania obejmującego zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem w dniu 06 marca 2018 roku pojazdu marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Pozwany wnosząc o oddalenie powództwa kwestionował żądanie pozwu w zakresie czasu trwania najmu pojazdu zastępczego oraz wysokości stawki najmu zarzucając naruszenie przez poszkodowanego obowiązku minimalizacji szkody, jednakże nie kwestionując jej rynkowego charakteru.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanego.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanego B. W. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu marki V. model (...) uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 06 marca 2018 roku. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Odnośnie spornej kwestii uzasadnionego czasu trwania najmu pojazdu zastępczego, to Sąd podzielił założenia i wnioski zawarty w opinii biegłego sądowego i ustalił, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego na czas naprawy pojazdu marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji z dnia 06 marca 2018 roku wynosił 8 dni.

Odnośnie do zarzutu pozwanego dotyczącego naruszenia przez poszkodowaną ciężącego na niej obowiązku minimalizacji szkody poprzez wynajęcie pojazdu w wypożyczalni stosującej wyższe stawki aniżeli wskazane poszkodowanemu przez pozwanego, w ocenie Sądu zarzut ten uznać należało za uzasadniony.

Nie budzi wątpliwości, że co do zasady poszkodowany ma prawo wyboru dowolnej wypożyczalni oferującej pojazdy zastępcze, o ile stawka najmu zastosowana przez tę wypożyczalnię mieści się w kategoriach cen rynkowych występujących na rynku lokalnym. Poszkodowany ma jednakże także, na podstawie art. 362 k.c. oraz art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473), obowiązek minimalizacji szkody rozumiany jako zapobieżenie, w miarę możliwości, zwiększeniu się szkody. Jak nadto wskazał w uchwale z dnia 17 listopada 2011 roku Sąd Najwyższy (sygn. akt III CZP 5/11) nie wszystkie koszty, a więc nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszenia jej rozmiarów podnosząc,

że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu, objęte są odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione, tj. usprawiedliwione szczególnymi okolicznościami i potrzebami poszkodowanego, co wyraźnie podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17).

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu całokształt przywołanych w powyższej części uzasadnienia okoliczności pozwalał na uznanie, że zakład ubezpieczeń dokonujący likwidacji szkody skutecznie zaproponował poszkodowanej pomoc w zorganizowaniu najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela oraz poinformował, że w razie wynajęcia pojazdu zastępczego we własnym zakresie koszt wynajmu zostanie uznany do wysokości stawki obowiązującej u tego podmiotu tj. do kwoty 79 złotych brutto.

Jednocześnie powód nie zdołał wykazać – na tę okoliczność nie zaoferował jakiegokolwiek dowodu – że w sprawie zachodziły szczególne potrzeby po stronie poszkodowanego uzasadniające nieskorzystanie z propozycji pozwanego. Oceny tej nie może zmienić podnoszona przez świadka okoliczność, że „wcześniej mieliśmy kilka szkód i zawsze zajmował się tym dealer po udzieleniu pełnomocnictwa i nie mieliśmy z tego żadnych problemów”, zdaniem bowiem Sądu zainteresowanie się propozycją ubezpieczyciela poprzez np. kontakt telefoniczny nie może być uznane za niedogodność usprawiedliwiającą jakikolwiek brak współdziałania z ubezpieczycielem. Powyższe zaś w ocenie Sądu przesądza jednoznacznie o naruszeniu przez poszkodowaną obowiązku minimalizacji szkody i powoduje, że wynajęcie pojazdu od powoda przy zastosowaniu wyższej stawki (prawie dwukrotnie) nie może zostać uznane za zasadne. W sytuacji bowiem, gdy poszkodowany nie interesował się w żadnym stopniu propozycją zakładu ubezpieczeń dotyczącą wynajęcia pojazdu zastępczego we wskazanych wypożyczalniach albo w innych, ale za wskazaną przez ubezpieczyciela kwotę (okoliczności tej powód nie wykazał), a następnie wynajął – i to 2 dni później, a zatem zapewne nie działając już pod presją czasu, czy zdenerwowania zaistniałym zdarzeniem, pojazd za kwotę znacznie wyższą, to takie zachowanie poszkodowanego ocenić należy jako przyczynienie się do zwiększenia szkody.

W tej sytuacji roszczenie powoda o zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego ustalonych według stawek wynikających z umowy zawartej z poszkodowanym w zakresie przekraczającym koszty najmu pojazdu zastępczego uznane przez pozwanego, nie zasługuje na uwzględnienie. Sam najem pojazdu zastępczego pozostawał przy tym oczywiście w związku przyczynowym z uszkodzeniem pojazdu poszkodowanego, jednakże poszkodowany swoim zachowaniem, tj. zaniechaniem jakiegokolwiek inicjatywy w celu choćby sprawdzenia warunków najmu oferowanego przez ubezpieczyciela, przyczynił się do powiększenia szkody wynikającej z tego zdarzenia w zakresie dochodzonym niniejszym pozwem.

Podkreślić przy tym należy, że Sąd rozpoznający sprawę podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Warszawie w wyroku z dnia 08 grudnia 2016 roku (sygn. akt XX III Ga 2060/17), w którym wskazano, że nie jest wymagane, aby ubezpieczyciel złożył poszkodowanemu ofertę najmu w rozumieniu art. 66 k.c., to jest zawierającą wszystkie opisane w tym przepisie warunki. Wystarczające jest bowiem przedstawienie tylko podstawowych zasad najmu przez ubezpieczyciela, a nawet sama propozycja takiego najmu, po której poszkodowany powinien podjąć inicjatywę zmierzającą do ustalenia interesujących go warunków najmu i w oparciu o nie podjąć decyzję, czy korzysta z propozycji ubezpieczyciela, czy poszukuje samochodu zastępczego na rynku będąc jednocześnie świadomym, że będzie zobowiązany do pokrycia kosztów wykraczających ponad te wynikające z propozycji ubezpieczyciela. Również wskazać należy, że dane przekazane w czasie rozmowy telefonicznej czy mailowo także nie muszą wyczerpywać przesłanek, które pozwalałyby uznać je za ofertę w rozumieniu art. 66 k.c., wystarczające jest, że stanowią one informacje pozwalające poszkodowanemu powziąć wiedzę co do tego, że istnieje możliwość wypożyczenia pojazdu u ubezpieczyciela, a także co do tego, jaka jest orientacyjna stawka najmu. Na podstawie bowiem tych informacji poszkodowany może uzyskać przekonanie, że w istocie stawka ta jest znacznie niższa od tej, którą ustalono w umowie najmu zawartej z powodem (tak Sąd Okręgowy w Szczecinie w wyroku z dnia 08 grudnia 2017 roku, sygn. akt VIII Ga 422/17). Tymczasem w niniejszej sprawie powód nie wykazał, że poszkodowany po otrzymaniu informacji od ubezpieczyciela na temat najmu pojazdu zastępczego podjął jakiegokolwiek czynności w kierunku ustalenia stawek za najem pojazdów zastępczych występujących na rynku, wręcz przeciwnie świadek A. W. wyraźnie wskazał, że

takich działań nie podjął. Tymczasem nie jest tak, że ubezpieczyciel sprawcy szkody zobowiązany jest do poniesienia wszystkich wydatków pozostających w związku ze szkodą, a tylko takich, które są celowe i ekonomicznie uzasadnione i nie zostały powiększone poprzez brak współdziałania poszkodowanego z ubezpieczycielem. Jednocześnie na marginesie jedynie wskazać należy, że Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela również pogląd, że ubezpieczyciel nie musi każdorazowo w procesie wykazywać innymi dowodami niż pisemna, czy ustna oferta (propozycja), iż faktycznie mogła ona zostać zrealizowana (tak Sąd Okręgowy w Rzeszowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 14 grudnia 2017 roku, sygn. akt VI Ga 242/17).

A zatem jeżeli ubezpieczyciel zawiadomił poszkodowanego o możliwości wynajęcia pojazdu zastępczego za jego pośrednictwem i to jeszcze przed wynajęciem przez niego pojazdu od powoda, a więc w sytuacji, gdy poszkodowany taką informację otrzymał nie mając jeszcze zawartej umowy najmu pojazdu zastępczego, zachowanie poszkodowanego polegające na zaniechaniu współdziałania z pozwanym w likwidacji szkody w postaci co najmniej podjęcia próby ustalenia szczegółów i dokładnych warunków najmu samochodu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, uznać należy za nieprawidłowe i przyczyniające się do powstania szkody. Dopiero ewentualnie po uzyskaniu informacji warunkach najmu oferowanego przez pozwanego, gdyby warunki te poszkodowanemu nie odpowiadałyby, mógłby on w ocenie Sądu, bez narażenia się na zarzut naruszenia obowiązku minimalizacji szkody, rozpocząć poszukiwania podmiotu oferującego najem na zasadach w pełni go satysfakcjonujących. Okoliczności jednakże istniejących po stronie poszkodowanego, a uzasadniających nieskorzystanie z propozycji ubezpieczyciela – przy zachowaniu z jego strony minimum staranności we współdziałaniu z ubezpieczycielem w postaci zainteresowania się jego propozycją – powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika nie wykazał i na tę okoliczność nie przedstawił żadnych dowodów.

Z uwagi na uznanie, że poszkodowana B. W. z przyczyn powyżej wskazanych przyczyniła się do powiększenia szkody Sąd uznał za zasadne uwzględnienie w wysokości należnego odszkodowania pokrywającego koszty najmu pojazdu zastępczego kwotę 79 złotych brutto za dobę najmu pojazdu.

Uwzględniając całokształt powyższych rozważań w ocenie Sądu pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. zobowiązany był do zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego stanowiących iloczyn uzasadnionego okresu najmu (8 dni) i stawki w kwocie 79 złotych brutto, a zatem kwoty 632 złotych.

W związku z tym, że pozwany (...) Towarzystwo (...) akcyjna z siedzibą w S. wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie obejmujące zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 395 złotych, żądanie pozwu było zasadne jedynie w zakresie kwoty 237 złotych (wartość odszkodowania w kwocie brutto nie była kwestionowana).

Mając na względzie powyższe na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 659 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 k.c. w zw. z art. 16 ust. 1 punkt 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 473) w punkcie pierwszym wyroku Sąd zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w G. kwotę 237 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 18 czerwca 2018 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś z przyczyn wskazanych w powyższej części uzasadnienia dalsze powództwo za niezasadne na podstawie powyżej wskazanych przepisów w zw. z art. 6 k.c. stosowanym a contrario Sąd oddalił je w pozostałym zakresie (punkt drugi wyroku).

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia, na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 22,46%, a pozwany w 77,54%. Koszty poniesione przez powoda wyniosły 880,20 złotych (opłata sądowa od pozwu – 53 złotych, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 270 złotych ustalone w oparciu o § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, tekst jednolity: Dz. U. z 2018 roku, poz. 265, opłata skarbową od pełnomocnictwa

w kwocie 17 złotych oraz koszty sporządzenia opinii biegłego w kwocie 540,20 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 7,38 złotych tytułem opłaty notarialnej od udzielonego pełnomocnictwa.

Powodowi zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 197,69 złotych (22,46% z kwoty 880,20 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 5,72 złotych (77,54% z kwoty 7,38 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot pozwany powinien zwrócić powodowi kwotę 191,97 złotych, o czym Sąd na podstawie wyżej wskazanych przepisów orzekł w punkcie trzecim wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

5. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 23 stycznia 2020 roku